

NOTAT

BILAG 2

Referat af brugermøde d. 6. maj 2009 i forbindelse med evaluering af liberaliseringen af forhandlingen af lægemidler til produktionsdyr.

Repræsentanter fra Landbrugsrådet, Den Danske Dyrlægeforening, Danmarks Apotekerforening, Vetpharm Løgstør ApS, Vilovet A/S og Veterinærmedicinsk Industriforening deltog i mødet. Herudover deltog Fødevarestyrelsen og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt Lægemiddelstyrelsen og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i mødet. Deltagerliste er vedlagt som bilag.

3. juni 2009

j.nr. 6000-29

Kontorchef Anne-Marie Vangsted bød velkommen og redegjorde kort for formålet med mødet og dagens program.

Oplæg fra Lægemiddelstyrelsen og Fødevarestyrelsen

Mødeinvitationen var vedlagt en kopi af Lægemiddelstyrelsens og Fødevarestyrelsens rapport fra december 2008 om udviklingen i forbrug, udgifter og priser for receptpligtig veterinærmedicin til produktionsdyr. Rapporten dannede grundlag for dagens to første oplæg fra Lægemiddelstyrelsen om prisudviklingen efter liberaliseringen og fra Fødevarestyrelsen om forbrugsudviklingen efter liberaliseringen. Disse oplæg efterfulgtes af et oplæg om godkendelse af og kontrol med forhandlere af lægemidler til produktionsdyr samt et kort oplæg om strukturen efter liberaliseringen.

Vetpharm Løgstør bemærkede til oplægget om prisudviklingen, at det ikke gav et præcist billede, fordi det tog udgangspunkt i den indberettede salgpris og ikke inkluderede efterfølgende bonusordninger. *Lægemiddelstyrelsen* svarede hertil, at analysen tog udgangspunkt i de indberettede priser, som var de data styrelsen havde til rådighed.

Vetpharm Løgstør roste Fødevarestyrelsen for at introducere kurdosering i opgørelsen af medicinforbruget, da dette gav et langt mere præcist billede end dagsdosis.

I forlængelse af oplægget om kontrol med forhandlerne spurgte *VIF* til, hvem der førte kontrol med, at reglerne om bonusordninger og rabatter blev overholdt, da foreningen havde kendskab til, at der eksisterede bonusordninger og sammenblanding af salg af medicin og andre varer sted. Foreningen understregede, at problemet ikke kun eksisterede i relation til de to nye forhandlere. *Lægemiddelstyrelsen* svarede hertil, at kontrollen hos forhandlerne primært havde et farmaceutfagligt/sikkerhedsmæssigt sigte, og at kontrol med rabatter m.v. primært fandt sted, når styrelsen havde mistanke om, at der var uregelmæssigheder.

Apotekerforeningen bemærkede til det omdelte Danmarks-kort over veterinærforhandlere, at strukturen som den var i dag ikke gav problemer i forhold til kravet

om forsyningssikkerhed inden for 24 timer, men at billedet kunne ændre sig, f.eks. hvis forhandleren på Bornholm lukkede.

Bordrunde og diskussion.

Vilovet takkede for invitation og oplæggene og havde noteret sig, at praktisk viden hos dem om nye vacciner kunne være med til at påvirke priserne.

Landbrugsrådet fandt det positivt, at der blev fulgt så godt op på liberaliseringens konsekvenser, herunder for fødevarerikkerheden. Til oplægget om forbrugsudviklingen bemærkede rådet, at det ikke var en sædvanlig markedsmekanisme at behandlingsvejledninger medførte faldende priser. Rådet undrede sig over, at priserne ikke var faldet mere, og spurgte om konkurrencen snarere fandt sted mellem producenterne end forhandlerne. Rådet foreslog, at der blev etableret et elektronisk receptsystem, hvor landmanden kunne spørge, hvem der ville sælge den medicin han havde brug for. *Vilovet* oplyste hertil, at recepter allerede i dag sendes i udbud og *Lægemiddelstyrelsen* orienterede om status for elektroniske recepter, og *Dyrlægeforeningen* tilføjede, at det var uigennemskueligt hvad slutprisen på medicinen er pga. bonusordningerne.

I forlængelse af VIFs indlæg opfordrede *Landbrugsrådet* til, at der blev fulgt op på en evt. manglende kontrol at rabatter, og tilføjede afslutningsvis, at landmændene har en interesse i, at systemet er så gennemskueligt som muligt, fordi det medfører så lave priser som muligt for den enkelte landmand.

VIF konstaterede, at den gennemførte liberalisering havde restriktioner, og at det for foreningen var vigtigt at disse restriktioner var klare, tydelige, blev overholdt, samt at de var gennemskuelige. For så vidt angik samarbejde med dyrlægerne undrede foreningen sig over, at Fødevarestyrelsen på den ene side tillod, at dyrlæger indgik i en selskabskonstruktion med en handlervirksomhed, samtidig med at der blev slået hårdt ned på enkelteddyrlægers samarbejde med industrien. Foreningen påpegede endvidere, at der fandt en sammenblanding af bonusordninger og medicinleverancer sted og efterlyste i den forbindelse de i liberaliseringsaftalen forudsatte kontrolaktioner, hvor SKAT var inddraget.

Lægemiddelstyrelsen oplyste, at den i liberaliseringsaftalen forudsatte task force med deltagelse af Fødevarestyrelsen, Lægemiddelstyrelsen og SKAT hidtil havde fokuseret på ulovlig forhandling samt ulovlig import af lægemidler, og at fokus var på økonomisk sammenblanding i medicinkæden, særligt hvor der indgår dyrlæger. Arbejdsmetoden er dels at inddrage hinanden i det daglige arbejde, f.eks. havde repræsentanter fra Fødevarestyrelsen deltaget i Lægemiddelstyrelsens inspektioner, dels at inddrage fælles erfaringer i task forcens arbejde. Task forcens gennemførte projekter havde ført til 2 politianmeldelser, ligesom der havde været fokus på et projekt om dyrlægers tilknytning til en lægemiddelhåndterende virksomhed.

Fødevarestyrelsen supplerede, at styrelsen især havde beskæftiget sig med kontrol med dyrlægelovens § 8a, der nu var ved at blive ændret. *Fødevareministeriet* oplyste, at de to departementer afventede task forcens evalueringsrapport.

VIF understregede behovet for klare regler om dyrlægers samarbejde med industrien, og efterlyste den tidligere lovede vejledning på området, da der er et udpræget behov for eksempler på, hvordan reglerne skal fortolkes. *Fødevareministeriet* svarede hertil, at hvis der var et behov for vejledning som supplement til bemærkninger til den foreslåede nye § 8a i dyrlægeloven, ville ministeriet se på det.

Dyrlægeforeningen udtrykte ønske om, at der blev indført en central receptserver som på humanområdet, og oplyste i forlængelse heraf, at det hændte at den udmeldte pris ikke blev noteret ned, og at dette gav problemer når dyrlægens avance på max. 10 pct. skulle lægges oveni, men foreningen anerkendte at det var dyrlægernes opgave at få prisen opdateret. Det var erfaringen fra svineområdet, at landmændene udveksler prisoplysninger, og at det er svært for dyrlægerne at være opdateret på prisen. Erfaringen var endvidere, at hvis ikke dyrlægen skrev "Ej S" på recepten, sendte forhandleren et andet præparat, hvorefter landmanden ringede til dyrlægen og spurgte til produktet, fordi det afveg fra det han havde fået ugen før. Det skaber frustrationer og ekstra arbejde, og det var opfattelsen, at noget af fidsen ved liberaliseringen på denne måde går tabt.

Mht. det viste kort over fordelingen af salgssteder, advarede *Dyrlægeforeningen* mod, at der kom "en banan" på kortet, som det er set i andre sammenhænge. Det var dog den generelle opfattelse, at hverken dyrlægerne eller landmændene i dag havde nogle indvendinger i forholdt til servicen efter liberaliseringen.

Landbrugsrådet bemærkede, at foreningen i forbindelse med drøftelserne forud for liberaliseringen ikke havde været optaget af spørgsmålet om tilgængelighed og service, men derimod af, at priserne var for høje.

Apotekerforeningen fandt at kortet over forhandlere som det var i dag, var godt nok, men problematiserede hvor grænsen for hvor god nok tilgængelighed er. *Landbrugsrådet* bemærkede hertil, at dette ikke skulle blive et argument for monopol.

Lægemiddelstyrelsen bemærkede, at der ville være enkelte steder i landet, som f.eks. Bornholm, hvor forhandleren ikke lå inde med et bestemt præparat og hvor det ikke ville kunne skaffes umiddelbart, men at Lægemiddelstyrelsen ikke kunne vurdere de dyrevelfærdsmæssige aspekter af dette. *Fødevarestyrelsen* oplyste hertil, at med det nugældende sundhedsrådgivnings koncept for svin, så har stort set alle svinebesætninger adgang til medicinering af dyrene for de almindelige og hyppigst forekommende lidelser og med indførelse af obligatorisk sundhedsrådgivning i større svine- og kvægbesætninger, så vil over 80% af alle dyr stå i besætninger med mulighed for medicinsk behandling af de hyppigst forekommende sygdomme. *Dyrlægeforeningen* bekræftede, at der ikke var et sådan leveringsbehov for så vidt angår svin.

Vetpharm Løgstør foreslog, med henvisning til den tidligere diskussion om dyrlægenes avance, at udleveringsstederne satte prismærkater på de udleverede lægemidler, hvor dyrlægens avance var indregnet. *Dyrlægeforeningen* svarede hertil dels, at der i dag blev solgt meget lidt medicin fra dyrlægen til svinebesætninger, og at det var godt, dels at problemet var, at dyrlægerne ikke fik skrevet priserne ned, når de får lægemidlerne, og at det derfor ville være en hjælp, at priserne var elektronisk tilgængelige.

Fødevarestyrelsen takkede *Dyrlægeforeningen* for samarbejdet i forbindelse med udarbejdelsen af behandlingsvejledningen og roste dyrlægerne for deres vilje til at se på fødevarerisikoen. Med hensyn til diskussionen om bonus- og rabatordninger spurgte styrelsen, om ikke forhandlerne kunne oplyse dette.

Apotekerforeningen oplyste, at der var sket en ændring i rabatordningerne, idet industrien og grossisterne betaler størsteparten af rabatterne/bonusen. Avancen hos den enkelte apoteker er så lav, at varerne ikke kan sælges billigere. Problemet ved det er, at grovvarerelskaberne også er involveret i medicinsalget og at der på den måde sker en sammenblanding af rabatstørrelse og indkøb af andre varer end medicin.

For så vidt angår det politiske forlig, der ligger til grund for liberaliseringen, hæftede *Apotekerforeningen* sig ved tre ting. Mht. ønsket om klarhed og gennemsigtighed fandt foreningen, at ejerforhold og priser ikke er gennemsigtige. Mht. overvågning og kontrol fandt foreningen, at inspektionerne var uændrede i forhold til inspektionerne før liberaliseringen, og foreningen bakkede i forlængelse af denne konstatering op om det allerede nævnte ønskelige i, at opprioritere kontrollen med rabatter og bonus. Endelig spurgte foreningen til, hvornår talmaterialet som pris- og forbrugsanalysen bygger på, bliver opdateret.

Fødevarestyrelsen oplyste hertil, at en opdatering af tallene afventer Danmaprapporten, der udkommer i løbet af efteråret.

Apotekerforeningen spurgte afslutningsvis til, om *Lægemiddelstyrelsen* offentliggør resultatet af inspektioner. *Lægemiddelstyrelsen* ville overveje om dette kan lade sig gøre uden at hænge nogen ud. Endelig udtrykte foreningen ønske om, at effekten af liberaliseringen og behandlingsvejledningen blev holdt adskilt, da de kan påvirke det samme men på forskellige måder.

VIF spurgte til den videre proces, og *Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse* oplyste, at der var nedsat en embedsmandsgruppe med deltagere fra *Fødevarestyrelsen* og *Fødevarerministeriet* samt *Lægemiddelstyrelsen* og *Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse*, som var ved at evaluere liberaliseringen af forhandlingen af lægemidler til produktionsdyr. Dagens drøftelser var vigtige input til gruppens arbejde, som skulle munde ud i en rapport til september. Hvis deltagerne havde supplerende bemærkninger var de meget velkomne til at sende dem, og embedsmandsgruppen ville på sit kommende møde overveje, hvordan interessenterne ville blive inddraget i den videre proces.